

Épinnada Meri. La terra portat ari ha
 amb una rapidesa mirabolosa. Em va
 fer una gran il·lusió aquell portat, i
 més encara quan en breu va expli-
 car-me la topografia d'aquella plaça,
 el camí fins al jardí, el pas a la
 façana principal de la Sen, el caner
 de la força, etc. etc. ~~Semblava els~~
~~pla~~ Va ja una plànol que ~~se~~ sembla
 ven es d'un estat major Anglès.

Em penso que em vaig fer una
 idea de tot plegat, i que ja sabia
 anar de la meua vella casa al
 caner de la força, fins al nostre
 niv. Així sí, vaig trobar que hi havia
 un excels d'escalas, pujada i desnivells
 de rota mena, i em vaig admirar
 encara més que el trobis he mentre
 es a Girona i cada dia jus un
 itinerari tan al port.

Aquí va del de Barcelona les fotografies.
Les que va fer aquí de voraltres i la
Dolors no maten mai. La de la processó,
ell la troba dolenta, jo trobo que pot
ben anar. Però la del jardí són de les
riomans. Dues, ni tan sols ni han tret
copia; i una era una mitja de bany
però de Tallijans i la Vall de S. D. de la
la muralla, i ha quedat desjorada. Una
altra tirada a contraluz contra l'albí
de la catedral tampoc no sentia les
tantes, són dues dedicades a un relleu d'
alabastre encastat a una paret. Un timp
amb en Mirquet, i no es que més.

I aquí han anihet els clavellets; les
madrides. Els clavellets, tots veritats i
carreats, però encara amb un rastre de
perfum. En els clavellets, o hi hauria perat
tu en collir-los? Insondable misteri de
la naturalesa! Les madrides, pobres, no
és pas que tinguessin l'aspecte d'aquell
"sauce de cada ve poli" que feia les
delícies de l'èlvia, però la veritat és que
han anihet una mica mat xucada.

Així no la fa pas menys salvadora; la Maria
ni ha ves una, i no en vol més perquè
les maldades li fan esgarriança; en
toren na una no ni ha volgut; no li
agraden si no són amb mi i suu.
Resultat, que me la menjari tota
jo, llevat de la que hegin pagant
tantan es de Manelona.

Ja veus quinna hora hecia [un].
Em trobo tan bé, que a les nits
ja tinc ganes de cuidar — més molt
~~com~~ amada! — i ho faig amb gran
eshalament de la gran Soledat, que
troba que no cuida no la de Toms, i
que ni ha incivitat que em de
arguar perquè tu es jora, — cosa que,
si hi no fins a les me cuida, si certa, —
i gran timent del J. Nra que ven
que cada nit em tantes i em tantes
la cans i em ^{interferen} ~~beuen~~ amb ones
Van elles!

Estan tot molt inquiet esperant.

Potser aquesta carta ja no et trobi a
Sirona. M'ho senyalat! Si no em veiem
fins al nostre retorn... ah! La
meua ploma /olla i decau com
una ~~ploma~~ /olla a la taula.

Recorda que a casa no sabem
res de l'hermetisme ni de la plerocia,
i ~~veuen~~ que per a ~~ells~~ aquest ~~l'any~~
ha estat tan ple de gran i l'hermetisme
tot que ni la Mare Ràfol me'n
podria anunciar més.

I així és tot, em penso. Ja et
recorda del fil per la raïdia?
Molts records a tot hom, i per a
tu una colla de la gent de ben
agui en general, i un sol - però
ben vas i ben maco, de part
meua.

M. Ràfol